

betyde, at kompetencen til at træffe afgørelse om forældremyndigheden over barnet forbliver hos de danske myndigheder, jf. retsplejelovens § 448 f, stk. 1 nr. 2, jf. stk. 2.

Lovforslagets § 18 om varsling gælder også ved en bopælsforælders flytning af barnets bopæl til udlandet. En varsling efter § 18 fritager imidlertid ikke bopælsforælderen fra at indhente samtykket fra den anden forælder til flytningen med barnet. Varslingsbestemmelsen giver derimod den anden forælder mulighed for at anmode om, at barnets bopæl ændres. Bopælsforælderen kan desuden anmode om en afgørelse om, at barnets bopæl kan være i udlandet. Der henvises til lovforslagets §§ 17 og 18 samt bemærkningerne hertil.

Til § 4

Bestemmelsen fastslår lovens grundlæggende princip om, at der ved alle de afgørelser, som myndighederne træffer efter loven, skal tages hensyn til, hvad der er bedst for barnet. Bestemmelsen gør op med den gældende lovs mange forskellige nuanceringer af begrebet "barnets bedste". Der henvises til pkt. 2.1.1. i de almindelige bemærkninger.

Reglen har udgangspunkt i artikel 3 i FN's Børnekonvention, hvorefter barnets bedste skal komme i første række ved alle foranstaltninger vedrørende barnet, og er sammen med lovforslagets § 5 et grundlæggende element i lovens børneperspektiv. Der er ikke i konventionen nogen definition af "barnets bedste". Der er tale om en retlig standard, som er under stadig udvikling og afhænger af forskellige opfattelser og værdinormer.

Opfattelsen af, hvad der er bedst for barnet, vil givetvis ændre sig med tiden og afhænger af, hvilket barn der er tale om. Vurderingen af "barnets bedste" skal derfor altid ske ud fra en individuel vurdering af det enkelte barns forhold – herunder barnets egen indstilling – sammenholdt med den viden og det erfaringsgrundlag, der i øvrigt foreligger eller kan bibringes sagen i form af f.eks. børnesagkyndig sagskundskab. Begrebet skal til enhver tid tolkes som den bedst tænkelige løsning for det enkelte barn.

Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal der tages hensyn til hovedprincipperne i lovforslaget; at et barn har ret til to forældre, hvilket indebærer, at forældrene skal tage ansvar for barnet, dels ved at drage omsorg for barnet, og dels ved at samarbejde om væsentlige beslutninger om barnet. Dette ansvar kommer også til udtryk ved, at begge forældre skal

være med til at sikre, at samværet med den forælder, som barnet ikke bor hos, kan virkeliggøres.

Ved vurderingen af, hvad der er bedst for barnet, skal det fortsat indgå som et moment, om den ene forælder uden rimelig grund hindrer den anden forælders kontakt til barnet. Dette forhold anses således som en vigtig del af vurderingen af, hvad der er bedst for barnet. Der henvises til pkt. 2.1.2. og 2.1.3. i de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Bestemmelsen, der er ny, er som § 4 et grundlæggende element i lovens børneperspektiv. Bestemmelsen har til formål overordnet at fremhæve, at der i forhold vedrørende barnet skal tages hensyn til barnets egne synspunkter alt efter barnets alder og modenhed, og at barnets perspektiv i en konkret sag i øvrigt skal søges i "øjnehøjde". Dermed fremhæves også, at dette hensyn har vægt, når det skal afgøres, hvad der er bedst for barnet. Reglen har udgangspunkt i FN's Børnekonvention artikel 12.

Bestemmelsen er et vigtigt element i styrkelsen af barnets perspektiv og suppleres af reglerne i lovforslagets § 33 om inddragelse af barnet og af lovforslaget § 34 om barnets adgang til at henvende sig til statsforvaltningen. Et væsentligt element i disse regler er, at barnet ikke kan tilkendegive sine synspunkter, hvis ikke det er tilstrækkeligt informeret om de spørgsmål, det forventes at tage stilling til, hvis det ønsker det. Det er derfor en selvfølge, at barnet skal informeres om relevante oplysninger om sagen, når der skal træffes beslutninger om dets forhold. Et andet vigtigt element er, at det er frivilligt for barnet, om det ønsker at fremkomme med sin mening.

Om inddragelsen af barnet i sager om forældremyndighed og samvær henvises til lovforslagets § 33 og bemærkningerne hertil, samt til pkt. 2.2.2. og 2.2.3. i de almindelige bemærkninger.

Til kapitel 2

Forældremyndighed

Kapitlet indeholder de fleste af bestemmelserne i det hidtidige kapitel 1 i lov om forældremyndighed og samvær. Dog er den gældende lovs §§ 1-3 udskilt til lovforslagets indledende kapitel. Kapitlets bestemmelser kan opdeles i tre afsnit, nemlig et om hvem der er indehavere af forældremyndighed, et om overførsel af forældremyndighed, og et om forældremyndighed i tilfælde af dødsfald.